

ILLVSTRISSIMO
DOMINO
NONNIO
SYLVIO TELLESIO.

VIRO CLARITUDINIS TER, ET QUATER
Eximiæ, in causis fidei Judici integerrimo,
Sacrorum Canonum Præceptori meo
Dignissimo, &c.

*Accipe, queso, Sacrum, Mæcenæ inclyte, ramum
Dulce decus nostrum, præsidiumque meum.*

*Funo, Venus, Pallas quondam subiere venustæ
Certamen formæ, vicit at ipsa Venus;*

*Namque venusta magis certè fuit; indeque pomum
Obtinuit superans pulchrior ipsa Deas:*

Si tu cùm reliquis sapiens certamen adires,

Ipse foret ramus non sine jure tuus;

Bartolus haud audens valdè obmutesceret ingens;

Atque polo cedens iret Apollo polum;

Ac Senecæ vox nulla foret, nimumque taceret;

Et verbum haud vllum diceret ipse Cato:

Bartolus ipse viges, dum jura obscura resolvis,

Carminibus felix alter Apollo viges;

Ipse representas Senecam, in signemque Catonem,

Judicijs Seneca es, consilijsque Cato.

Divisæ varios exornant denique dotes;

Unanimes omnes attamen ipse capis,

A

Idcir-

Idcirco tu maior ades, præcedis & omnes,

Nam simul ipsorum mentis acumen habes:

Bartolus ipse fuit talis; non alter Apollo:

Talis Apollo fuit; Bartolus at minimè:

Mens Senecæ famosa fuit; non illa Cætonis:

Alta Cætonis erat; non fuit hic Seneca:

Tu Seneca, atque Cato es, tu Bartolus, alter Apollo;

Quemcumque exæquas, exuperasque simul:

Sylva velut stores, NONNI clarissime SYLVI;

Sylva est versicolor, multa que, docte, sapis.

Victor io cape tu ramum, augustissime SYLVI;

Hanc equidem sylvam ramus honestus amat.

Obtinuit ramum Æneas fortissimus olim,

Cum celer in campos pergeret elysios:

O SYLVI ÆNEA, Æneæ clarissima proles,

Hunc capias; Cathedras namque subire volas:

Parce mihi, Princeps, munuscula parva voventi,

Namque animus noster magna vorere cupit.

Servus tuis obsequentissimus, discipulusque
amantissimus

Guiliclmus é Saa Salazar.

IN LAUDEM TANTI HEROIS

mea musa hæc carmina modulatur.

Zonni, gaudeto plausu: tua perficit orbe
Sylvi, sylva; tibi flectitur omne genus.
Omnia sylva capit; verum haud sunt omnia sylva
Illustri, o Telles; plurima namque tibi:
Nobilibus ramis sylva hæc tua, maxime, felix
Pætatur, Princeps, pullulat atque vigor.
Nomine fama tuo egregio vulgata stupori
Vtrinque est genitrix; floret utrinque polus.
Inde tenet Villam valde tua sylva decorata;
In Villarmaior nomine, & altus honor:
Vnus es in cunctis heros clarissime: cantus
Vnde genus refero! vox ab ipsemet.
Sylvi, gaudeto plausu: tu lucida proles
Sydereum multum diligis ire polum.

Ad Lectorem.

Hæc mea, si videas, non immemor adspice lector
Carmina, quæ noscitur tempore scripta brevi:
Pauca emendavi; quæ audisti, cuncta patefcunt,
Atque levi calamo quæque polita manent:
Non auxi, imminui potius, repetita lepore
Namque carent, quamvis sæpe placere queant.
Invenies equidem quæcumque superflua, verum
Ipsa superfluitas tunc mihi grata fuit:
Carmina notescunt etiam repetita legenti,
Mens verò, ut caperet, sic repetita dedit:
Tempore tunc celeri mea musa timore cadebat;
Si timor haud esset, musa benigna foret.

210 IN NOMINE DOMINI

Xplananda venit celebris decisio Summi
Præfulis; hunc equidem Sedes Romana scientē
Novit ALEXANDRUM, qui nomine tertius olim;
Aut aliter potius primus, non tertius ipse:
Hæc capite in toto (*Cum nuncius*) ipsa refulget;
Hoc famosus habet titulus *de testibus* ille.

Ad Trinum Numen exclamatio.

Sed prius imploro supremum Numinis alti
Præsidium, certè quod regit omne potens:
Protegat omnipotens; sapiens mihi lumina præstet,
Insimul ad sit amans altus amo re Deus.

Deinde ad Sacrosanctam VIRGINEM.

Et tuus assistat favor, ó Sanctissima Virgo,
Alma Dei Genitrix, summe Planeta poli.
Nec mora: luciferos immite benigna nitores
Obtusæ menti, Luna serena, meæ.
Maxima luna nites, & es vna, atque vnica; lucēs
Sydereas inter lunaque, & vna micæ:
Incoluit sylvas quondam præclara Diana,
Incole nunc nostrum vera Diana nemus:
Vera Diana micæ, Christi Sanctissima Mater;
Sorte Dei es Genitrix; Annaque sorte tua est,
Anna tibi Genitrix; Genitrix tu vera Diana;
Annæ sic precibus, Virgo Virago, meis.

Ex inde ad Sanctum Guilielmum.

Subveni, quæso, Guilielme Sancte;
Adjuva præsto; mihi forte telum
Præbeas contra fera tela, nostri
Nominis Atlas.

Postinde ad Discipulum dilectum.

Inde, quem magnum celebrant per orbem
Sanctitas, virtus; aquilina cuius

Mentis est ingens acies, faveto

Sancte Joannes.

Nunc ad Rectorem.

Exinde Rector claræ Academiae

Alti superbo stemmate sanguinis

Præclarus, ad celsos honores

Progenitus mihi sis secundus.

Deinde ad Præsidentem.

Nec non loquendi Præsides amabilis,

Quem fama velox laudibus evehit

Usque astra Supremum Magistrum,

Nunc veniam facias benignus.

Inde ad Doctores.

Juris periti, queis sapientia

Præclara fulget, Juris & intima

Arcana, Doctores, patefcunt;

Jam pariter faciatis ipsam.

Perinde ad Hospites.

Nec non nunc mihi, candidi,

Facultas gracilis vestra sit, hospites:

Vobis eximius decor

Splendet, qui superat lucida sydera.

Denique ad Concionem.

Tandem fac veniam mihi;

In qua mirifico lumine literæ

Lucent, sol veluti micat

Ardescens radijs, florida Concio.

Explananda, inquam, celebris decisio Summi

Præfulis; hunc equidem Sedes Romana scientem

Novit ALEXANDRUM, qui nomine tertius olim;

Aut aliter potius primus, non tertius ipse;

Hæc capite in toto (Cum nuncius) ipsa refulget:]

Hoc famosus habet titulus de testibus ille.

Ex ipso præclara patet conclusio textu:
Clericus in causa, moveat si Ecclesia quamvis,
Testis adesse potest: certe jurare valebit.

Atque meas gracilis jam murmure sylva sonoro
Personat ante aures; aures præbete benignas:
Personat, atque sonant, resonantque arbuſta sereno
Æthere, sydereumque polum cum vertice tangunt.
Hic equidem præstans Robur cum robore durat:
Hinc magis, atque magis Pinus famosa superbit;
Et Pinum superat nimis invidiosa Cupressus:
Fraxinus, expandens longissima brachia sylvam
Exhibet vmbrosam: nihil hac jucundius vmbra:
Exiliunt fontes, & floribus vrbique præsens
Egregijs hæc sylva viget, color vnus, & alter
Cernitur, & pulchro summa est huic gratia campo.

In campos iter elysios cum Troius Heros
Diligeret, ramum avulsit; vere aureus ipse
Fertur; in hoc equidem sapientia magna latebat.

Atque ego nunc etiam fausta mihi sorte venustum
Elegi ramum: potius veré aureus iste
Dicitur; hoc etenim sapientia maxima fulget;
Scilicet hoc sacro lucet conclusio ramo;
Addere jamque alios illi juvat arte colores.

In primis viridem ramo huic compono colorem;
Est etenim proprius Canonum color ipse; decóros
Pro viridi idcirco Canones adjungo colore.

Hunc caput exornat sextum, valdeque venustat,
Et caput inde *Super* magnum præ tendit honorem,
Atque caput *Nuper* faciem manifestat amicam,
Inde caput *Veniens* fausto cum numine pendet,
Atque *Tuis* caput arridet, delenit & aures,
Quæ supradicto titulo monstrantur eodem.

Egregi-

Egregiumque caput *Cum causam* fulget in ipso,
 Atque caput quintum certat componere ramum;
 Agnosces titulum, quæras si forte *probare*;
 Et caput *Et si Christus* adest, præbetque favorem,
 Quod *de jurando* titulus tibi *jure* docebit;
Insuper in capite irradiat conclusio nostra;
 Atque caput *Ratio nulla* elucescit in ipsa,
 Quæ *de præbendis* quærenti pagina monstrat.
Præterea in capite effulget conclusio tandem;
 Et titulum ipsius certè *sponsalia* signant.

Purpureumque modò superest aptare colorem
 Florenti ramo; civiles purpura leges
 Semper adumbravit: Doctorum insigne superbum.
 Perficit egregie ramum lex inde secunda,
 Legeque clarescit, numero quæ tertia fertur,
 Legeque notescit, quæ septima panditur, idem;
 Lege micat decima pariter pulcherrimus ipse,
 Quæ supra nostro titulo monstrantur eodem.

Ulterius leges plures de more referrem,
 Difficile est verò scribi modulamine leges.

Artificumque dedit gravium pictura colores
 Arte admiranda ramo, quos fama supremos
 Consecrat ingenio; referamque, audite, per orbem.

Maximus ingenio titulo *de testibus* ipso
 Exhibuit ramo gracilem Duarenus honorem.
 In rationali ramum Vivianus adornat
 Inclytus ad nostrum textum, præbetque colorem.
 Collectâque suâ ad textum Augustinus eundem
 Mirifico exornat ramum Barbosa colore.
 Atque suis noviter commentis doctus eundem
 Ad textum egregia Gonzales perficit arte.
 Indeque commentis insignis Graña venustat

Princi

Ad textum, & calamo ramo huic adjecit honorem;
Et plures, quos ipse sequens Barbosa recenset,
Arte magistrali varios posuere colores.

Addidit ingenuam felix Academia nostra
Huic operam immensi nimio sudore laboris:
Unus pro cunctis doctissimus Azevedo,
Præceptorque meus quondam perfecit adunguem,
Cum quintum de more suo caput ipse doceret;
Agnosces titulum, quæras si forte *probare*.

En modò tēpestas surgit: * venit agmen aquarū*;

* Unā Eurusque, Notusq̄ ruunt, creberq̄ procellis
Africus, * & * media nimborum in nocte corusca*

Fulmina descendunt, validā quæ Jupiter altus

Molitur dextrā: jam jam * ruit arduus æther; *

Et nemus omne tremit ventis, atq̄ imbribus atris

Omne nemus plangit; crescunt cava flumina, fossæ

Implentur; * fugere feræ, & mortalia corda

Bergentes humilis stravit pavor: * Africus ipse

Nunc magis, atq̄ magis crescit, jamq̄ impetus omnis

Illius ad nostrum ramum consurgit, & asper

Africus in surgit prinio: sic Africus afflat.

Principium est certum, propria quòd nullus in ipsa

Testis erit causa, ac minime jurare valebit:

Atqui hac in causā retinet jus Clericus ipse;

Namque *Tuis* caput ostendit *de testibus* istud:

Ergo languescens conclusio corrui ipsa,

Verbaque Pontificis nequeunt prædicta teneri.

Principium hoc certum decimaq̄ in lege docetur,

Quæ supra nostro titulo monstratur eodem;

Atqui principio tali conclusio languet:

Ergo languescens conclusio corrui ipsa,

Verbaque Pontificis nequeunt prædicta teneri.

Princi-

Principium hoc certum decimaque in lege refertur;
Codice monstratur titulo *de testibus* ipso;
Atqui principio perdit conclusio vires;
Ergo languescens conclusio corrui ipsa,
Verbaque Pontificis nequeunt prædicta teneri.

Principium tandem nonâ hoc in lege notatur,
Quæ supra nostro titulo monstratur eodem;
Atqui principio resolutio languida sistit:
Ergo languescens conclusio corrui ipsa,
Verbaque Pontificis nequeunt prædicta teneri.

Nunc Notus assurgit, rabidusque per æthera fertur;
Firmamenta movet, ciet omnia, nulla quiete
Res fruitur; nemo omne gemit, nemo atq̄ tremiscit:
Huc vehitur, trahiturque illuc, huc fertur, & illuc:

* Stare loco nescit, * Vellitque arbuſta tremenda

Idem 3.

Georg. 2.

Vi rapiens, floresque ipsos castigat acerbus:

* Alba liguſtra cadunt, vacinia nigra * ruinis

Idem

Ecol. 2.

Strata jacent miseris, * lassoque papavera collo

Idem 9.

Excid.

Demisere caput; * confunditur æthere terra:

Denique sic nostrum tendit convellere ramum.

Principium est certum, quod, nempe, domesticus ullus
Testis adesse nequit, minimè & jurare valebit;
Clericus in sacra atqui est æde domesticus ipse;
Namque *super* caput affirmat *de testibus* illud;
Ergo destruitur certo decisio jure;
Pontificisque manet sententia debilis ergo.

Principium hoc certum *Super* in capite inde relucet;
Quod supra nostro titulo monstratur eodem;
Atqui principio conclusio claudicat ipso:
Ergo destruitur certo decisio jure;
Pontificisque manet sententia debilis ergo.

Principium capite in primo non delitet ipsum,

Quod supra nostro titulo monstratur eodem;
Atqui principio tali conclusio cedit:
Ergo destruitur certo decisio jure;
Pontificisq̄ manet Sententia debilis ergo.

Principium hoc certum *Testes* in lege liquefcit,
Quæ supradicto titulo monstratur eodem;
Atqui principium recipit conclusio tale;
Ergo destruitur certo decisio jure,
Pontificisque manet Sententia debilis ergo.

Eurus adest, furiosus adest; non Africus illum;
Nec Notus excedit furijs, nemus omne pererrat;
Hic avulsa rapit, correptaque corripit illic;
Nec satis est rapuisse semel, rursusque per agrum
Fervidus, iratus, nimiumque volubilis errat:

Qualiter in terras delabitur æthere fulmen
Flamiferum, parit horrorem, *populosq̄ paventes* Lucan.
lib. 8.
Exterret; jam cuncta petit, calor excitat iras:
Ire iterum tentat, rursus tentare ruinas
Impetit, atque facit strages, atque omnia sternit;
Eurus adest, sic vimque suam ramo applicat omnem.

Principium est certum præclaro jure, quod omnes
Cum juramento debent deponere testes;
Clericus atqui omnis minimè jurare valebit;
Ut caput *Et si Christus* habet, docet atque; sub illo
Furando de jure caput titulo inde videbis:
Ergo non retinet conclusio nostra vigorem,
Pontificisque cadit penitus decisio Summi.

Principium atque *Tuis* capite hoc exinde vigescit,
Quod supra nostro titulo monstratur eodem;
Atqui principio evanet resolutio nostra:
Ergo non retinet conclusio nostra vigorem,
Pontificisque cadit penitus decisio Summi.

Princi-

73
Principium hoc capite in quinto fulgescere constat,
Quod supradicto titulo monstratur eodem;

Atqui principio tali conclusio paret:

Ergo non retinet conclusio nostra vigorem,
Pontificisque cadit penitus decisio Summi.

Principium hoc *Furisjurandi* in lege patescit;
Codice monstratur titulo *de testibus* ipso;

Atqui principio conclusio nostra laborat;

Ergo non retinet conclusio nostra vigorem,
Pontificisque cadit penitus decisio Summi.

Jam modó, jam rigidum venti posuere furorem:

Æolus altiloqua proclamans voce furentes

Edomuit ventos, cæcoque in carcere pressit;

* Solvitur acris hyems vice veris; * & undique sylvæ Horat. lib. 1. Ode 4.

Jam tranquilla tacet nimium, jam sylvæ quiescit:

Non arbuta sonant, nullus jam percutit aures

Subtiles sonitus, semper post tempora venit

Nubila clara dies, post bellum gloria semper

Adfuit egregijs victoribus; undique flores

Jam blandè bullire vides; nunc sylvæ susurrat

Prædulci strepitu, & liquidum mox aëra præbet

Sol novus exoriens; reddit placidum, atque serenum

Jam nova temperies, celeres jamque æthere claro

Expanduntur aves, geminis quæ plausibus omnes

Accessum Phaetontis amant, rostroque micantes

Perficiunt alas, modulosque in gutture formant

Certatim, & dulci certant modulamine vocum

Demulcerè aures, animos recreare, tenebras

Pellere, quidquid erat planctus jam numine fausto

Plausus adest luo: musarum magna caterva

Nunc etiam nostro exultat nemore, atque choreas

Jucundas pedibus plaudit, cantatque pœsim;

Sæpeque perlustrant gaudentes undique sylvam
Accintæ pharetris musæ, de more gerentes
Venantis cujusque; tamen non dira venenis
Tela gerunt, non arma ferunt, nec ferrea ducunt
Spicula, sed varijs impletæ floribus hujus
Apparent sylvæ: nemori cui gratia tanta!
Sylva nimis ridet; noster jam denique ramus
Emicat illæsus, floret jucundus amæno
Hoc nemore, adducitque viris hæc tanta stuporem
Gratia; mirantur cuncti, mentesque vacillant
Doctorum, atque super ramo diversa sequuntur
Judicia; * in certum studia in contraria vulgus
Scinditur; * atque aliqui tali discrimine gaudent
Inter eum casum, testes quo scilicet vlli
Non alij apparent, seu, quo ad jurare patefcunt;
Scilicet, vt primo casu decisio textus
Procedat, teneantque locum argumenta secundo.

Hunc intellectum partem perpende secundum
In nostro textu primam, nam clarus in ipso
Apparet textu; rectè discriminis ergo
Procedit ratio, & mens hoc discrimine gaudens.

Inde penes partem caput *Et si Christus eandem*
Furando de jure docet, declarat & ipsum:
Mens ergo radiat nimium discrimine tali;
Scilicet, vt primo casu decisio textus
Procedat, teneantque locum argumenta secundo.

Hic intellectus partem penes inde secundam
Egregiè ex nostro constat, tu perlege, textu:
Est ergo verum, ac proprium discrimen, & ipse
Est intellectus verus discrimine lucens;

Atque caput *veniens* partem confirmat eandem,
Quod supra nostro titulo monstratur eodem:

73
Mens ergo tali discrimine certa videtur;
Scilicet, vt primo casu decisio textus
Procedat, teneantque locum argumenta secundo.

Hic intellectus minime placet, immò refutant

Jura illum, atque modo tali convincitur ipse:

Quando lex aliquid minimè distinguit, & ipsum

Nec nos debemus distinguere; jura docebunt:

Atqui prædicto textus discrimine noster

Non viget, & loquitur verbis generalibus: ergo

Est intellectus falsus prædictus, id ipsum

Dum discrimen agit; caret hoc decisio namque.

Maiorem affirmat, magna comitante caterva,

De pretio lex vna nimis pretiosa; perornat

Hanc legem titulus Digestis; actio nomen

In rem *publicana* illi est: discrimine verum

Hoc tali gaudere nequit generalia verba

Textus habens: ergo intellectus falsus habetur,

Hoc discrimen amans: ergo nequit ipse teneri.

Non distinguemus maiorque in lege docetur,

Continet hanc titulus Digestis de que *receptis*:

Sed textus noster loquitur generaliter: ergo

Accipe sub verbis textum generalibus, atque

Mens ea notescit falso discrimine falsa.

Huc *Præses* lex inde venit de *Præsidis* ingens

Officio; maior certè qua lege docetur;

Nempe, quòd haud vtens verbis specialibus vllis

Debet lex sumi generaliter: indeque textus

Concipitur noster lato sermone relatus:

Ergo diffuso debet florescere sensu:

Ergo intellectus dicto discrimine falsus.

Lege nitet maior nimio fulgore secunda,

Quæ de *judicijs* titulo manifesta videtur;

Hac etenim invenies, quòd, quando lege resultant
In sensu haud stricto generalia verba, sub ipso
Lex sensu debet pulchra ratione doceri;
Atqui textus habet noster latissima verba:
Ergo perfusam debes componere mentem:
Ergo prædicti claret discriminis error.

Legeque maiorem radios emittere cernes,
Præstandis de legatis titulo adspice, primà;
Sed textus noster casum comprehendit vtrumque;
Ergo intellectus valde est discrimin iniquum.

Maiorem *de in jus* lex *Quamvis* dicta vocando
Explicat; hac equidem constat, quòd textus haberi
Haud strictè debet, latè si forte loquatur;
Sed textus noster casu generalis vtroque est:
Ergo intellectus perit hoc discrimine falsus.

Legeque *Si servum* maior prædicta probatur,
Quæ de acquirenda titulo clarissima fertur;
Atque vbi deduces, quòd, cum contingat, **vt vllus**
Sit latus sermo, debet lex lata teneri;
Atqui Pontificis nostro generalia textu
Verba micant: ergo textum generaliter ipsum
Construe, & est intellectus discrimine durus;
Scilicet, vt primo casu decisio textus
Procedat, teneantque locum argumenta secundo.

Hocque modo convicta satis mens ipsa videtur;
Attamen vltèrius mentem sic iure refello:
Quando eadem omnino ratio florescit, eodem
Disponuisse modo iucundum est credere legem;
Atqui eadem casu ratio florescit vtroque:
Ergo eadem pariter decisio permanet; atque
Mens ea præfato discrimine displicet ergo;
Nempe, quòd in primo textus resolutio nostri

Confis-

Consistat casu, verum argumenta secundo.

Principium hoc primo clara ratione probabo:

Jure patet certum, ratio quod legis amica

Est anima, ac leges animat, viresque ministrat:

Cum ratio hoc in lege liquet; tituloque sub illo,

Quem damnatorum præbent bona, percipe legem;

Scilicet eniti legis ratione vigorem

Denotat, atque animam veluti virescere monstrat:

Ergo quando eadem ratio datur, insimul hæret

Juris idem certè præceptum, regula juris

Militat atque eadem; casus veruntamen vnus,

Atque alius ratione pari hac in mente fruuntur:

Ergo vno, atque alio casu decisio textus

Irradiat, mens atque malo discrimine languet;

Nempe, quod in primo textus resolutio nostri

Consistat casu, verum argumenta secundo.

Principio ex ipso, quod sæpe suprema voluntas,

Provenit, ad casum de casu extenditur vno;

Namque eadem ratio pariter reperitur vtroque:

Mille iuvat nunc ferre locos, & millia jura

Explanare modò; verum brevitate filefco:

Ergo vbi par ratio est, eadem præcepta resultant;

Atqui eadem mentis casu est æqualiter vno,

Atque alio ratio: est ergo decisio lata,

Atque intellectus discrimine pessimus ergo.

Principio exoritur nec non, contractibus, ipso,

Quod sæpe ad casum de casu extensio quodam

Fit licité, ratio quoniam par lucet vtroque:

Lex Tale accedit de pactis: lege videbis

Hac supra expressum verè contingere posse;

Atqui par ratio intellectus pullulat vno,

Atque alio casu: ergo est par decisio textus,

Indeque mens vitio discriminis ipsa laborat.

Provenit ex ipso, quod sæpe latentia leges

Expressata vocant civiles: lege notatur

Nomine *Quæsitum* titulo *de testibus* illo;

Nam ratio magnum retinet præclara valorem;

Atqui prædictæ menti est totaliter vna,

Atque eadem ratio: est ergo decisio nota

Utroque in casu, & mens hoc discrimine nulla.

Hinc oritur, quod sæpe magis, quàm verba relata,

Perspicitur ratio; hæc veluti Regina gubernat:

Cum pater hoc de legatis in lege secundo

Cernitur; atqui eadem ratio clarescit vtrunque:

Ergo utroque micat pariter resolutio casu:

Ergo intellectus minimè hoc discrimine verus;

Nempe, quod in primo textus resolutio nostri

Consistat casu, verùm argumenta secundo.

Principiumque satis rationum pondere certum

Permanet, atque illud superest nunc jure probare.

Lex *Quidam* rutilat *de edendo*; comprobat illa,

Quod, quando apparet ratio germana, perinde

Lex loquitur, casumque ipsum complectitur unâ;

Sed casus duplex ratione nitescit eadem:

Ergo intelligitur duplici conclusio casu:

Ergo intellectus discrimine labitur ipso.

Pertinet huc *Illud* lex dicta, patetque recenti

Codice *de Sacrosanctis*; qua lege peritus

Legislator ait, quod, si fortasse vigescat

Uno eadem casu ratio, procedere legem

A simili dices; ratio atqui mentis in vno,

Atque alio casu minimè diversa liquefcit:

Ergo eadem est mentis duplici conclusio casu.

Hocque modo varijs agitata fluctibus errant

79
Doctorum mentes, curis torquentur, & ingens
Incurfus quatit ingenia, & nunc credere curæ
Non dubitant, modo jam curam depellere certant.

Qualiter Oceanus rapidus turgentibus vndis

* Monstrū horrendū, ingens, * cōvellitur vndiq̄ vētis *Idē 4.
Æneid.*

Sedibus ex imis: pugnam exercere videntur

Jamque vndis vndæ; reboat mare, & aspera strident

Verbera verberibus: * ferit aurea sydera clamor. * *Idem 2.
Æneid.*

Æquore nulla quies; convoluitur ampullescens:

Commiscentur aquæ; nimium spumofus arenas

Innumeras offert pontus; jamque vndique fervet

Pontus arenosus; spumisvolvuntur arenas;

Atque iterum fluctus rixantur fluctibus; ingens

Apparet chaos, & tumidi tolluntur in altum,

Ut lapsu brevioreruant; iterumque ruentes

Invadunt alios alij: concursus aquarum

Hinc, atque hinc crescit: * tristissima noctis imago * *Ovid.
Tristia*

Incipit offuscare diem; pelagusque profundum

Subrauco auditur strepitu; nec littora fluctus

Invectos tolerare queunt: jam rupibus altis

Franguntur fluctus, & fluctibus insimul ipsis

Franguntur rupes: nihil est, nisi stridor, & horror!

Hactenus hic sylvæ ramus pulcherrimus acrem,

Atque feram rabiem ventorum pertulit; afflans

Africus impulsu contendit sternere: præsto

Irruit inde Notus furij agitated, & Eurus

Aggrediens sylvam ramum vi compulit ipsum.

Hactenus & ramum quassavit fluctibus æquor

Cæruleum ex tollens collum, valdeque tumescens.

Ast blandā nimium zephyrus modō ventilat aurā:

Leniter omne nemus currit, dulci que moratur

Afflatu; non rumor adest; vix occupat aures:

Arboribus tranquilla quies, vehementia flores
Nulla movet, recreatque viros, animisque virorum
Delicias affert: Zephyri velut aurea, quando

* Sole sub ardenti resonant arbuſta cicadis, *

Virg.
Ecl. 3.

Aura venit ſpectata nimis; nam maxima cunctis
Lætitia eſt animis; gratiſſima gaudia præbet
Corporibus, jam corda virum lætiſſima gaudent:
Nec ſatis accepiffe auram; juvat inde morari,
Illecebrisque ſuis iterum perfundere gratis
Corpora, quæ ſicci veris calor ipſe fatigat.

Proſperus ecce ſonat; ramum circumdat utrinque
Jam Zephyrus; venit en facie mens vera benigna;
Intellectus adeſt verus, diſcrimine facto
Inter cum caſum, quo agitur de teſte minuta,
Aut, plenæ fidei quo agitur de teſte, perinde;
Scilicet, vt primo caſu deciſio textus
Procedat; teneantque locum argumenta ſecundo.

Atque huius primam tardo cum examine partem
Perſpicias noſtro textu; hoc pars ipſa probatur:
Ergo intellectus tali diſcrimine verus.

Pars eadem capite in quinto notiſſima fertur;
Atque dedit titulo perfectæ probatio nomen:
Mens ergo diſcrimen amat prædicta notatum;
Scilicet, vt primo caſu deciſio textus
Procedat, teneantque locum argumenta ſecundo.

Non latet in noſtro textu pars illa ſecunda:
Ergo intellectus valde hoc diſcrimine gaudet.

Atque caput *Quoties de teſtibus* autumat ipſam:
Mens ergo nimium vero diſcrimine fulget;
Nempe, quod in primo textus reſolutio noſtri
Conſiſtat caſu, verum argumenta ſecundo.

Jamque juvat nimiùm ſacrum decidere ramum;

Tem-

Tempus adest: fulvo * frondescit virga metallo* Idem Aeneid. 6.
 Non labor infans, tempestatesque furentes
 Exterrere animum potuere, nec impia pectus
 Terruit asperies ventorum: non mare turgens
 Edomuit stimulos animi tentare volentis;
 Vestigare oculis placuit mihi semper apertis
 Auricomum ramum, totidem tulit alta cupido,
 Quot tulit Aeneas, cum quaereret ipse, labores.

Et decidendi ratio consistit in illo:

Quos jus non removet, testes jurare valebunt:
 Ergo procedit recte conclusio nostra:

Hac ratio apparet nostro clarissima textu:

Est decidendi ratio pulcherrima quare,
 Qua textus noster gaudet pulcherrimus ipse:

Lege nitet prima titulo *de testibus* ipsa:

Hac ergo ratio pulchra ratione nitescit;

Atque caput praebet *de testibus* Insuper ipsam:

Hac ergo ratio debet praecleara teneri.

Cernere jam superest teneant quae fræna furorem

Ventorum, & fræno sic Africus ipse tenetur:

Clericus in causa proprio non jure potitur,

Commoda non etenim primaria fungitur ipse:

Jus praedicta docet, verum brevis ipse silefco.

Inde Notus tali fræno sic ipse domatur:

Clericus in Sacra haud est jure domesticus æde,

Filius, & servus fertur solummodò talis:

Comprimiturque Eurus fræno sic denique tali:

Clericus in causa certe jurare valebit,

Namque caput *Nuper de testibus* edocet ipsum;

Claudere sicque placet rivos, * fat prata biberunt. Idem Ecl. 3.

Fuit explanata die 9. Maij hora 3.

IN

IN LAUDEM PRÆDICTI HEROIS;

qui subtiliter arguerat carminibus syllogizans, &
me laude exornaverat, in certamine hæc carmina
cecini, quæ recinere multum placet.

Sylvius incoluit lucos clarissimus olim;
SYLVIUS & maior tu colis hocce nemus.
Sylvius ac quondam sylvas habitavit agrestes;
SYLVIUS augustos sæpè revisis agros:
Scire tuum est prædulce satis, simul utile; namque
Carmina jure, simul carmine jura doces.
Egregium Alcidem validas posuisse columnas
Fertur; & has ultra nullus adivit Ovans:
Inte equidem veluti præclara palæstra columna
Nititur; hanc verè nulla columna præit:
Laus tua laudantis, NONNI clarissime SYLVI;
Discipulum laudans non sine laude manes.

CONIMBRICÆ, Superiorum Gratiæ:

Apud EMMANUELEM DIAS Universitatis Typographum,
Anno Domini 1688.